

॥ संचत को अंग ॥
मारवाडी + मराठी
सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ संचत को अंग लिखंते ॥

राम

॥ रेखता ॥

राम

रमता राम सब माय ज्युँ अेक हे ॥ आत्मा बहोत बिस्तार होई ॥

राम

राम

ऊंच अर नीच जो करम बिस्तार हे ॥ प्राण के संग सुख दुःख दोई ॥

राम

राम

ब्रम्ह की दिष्ट सो द्रब ज्युँ जाणीये ॥ भेद बिध सिष सो राछ किया ॥

राम

राम

घाट ज्युँ बाद तां माँय फळ ऊपजे ॥ करण करतूत सोई फळ लिया ॥

राम

राम

बेर नही भाव सो ब्रम्ह के हेत रे ॥ तारबो मारबो नही कोई ॥

राम

राम

खेत किसान के भाग सूं नीपजे ॥ उधम बिस्तार बहो भाँत होई ॥

राम

राम

नीर अर नाज ज्युँ राम क्रतार हे ॥ ब्रछ की छाँय सुख भेद देवे ॥

राम

राम

दास सुखराम कहे धरम अर करम रे । नरक अर मोख नर धाय लेवे ॥१॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सुख देणारा व दुःख हरण करणारा

राम

राम

राम सर्व आत्म्यांमध्ये तर एक सारखा ओतप्रोत आहे.त्याच्या प्रत्येक आत्म्यात रटण्या

राम

राम

मध्ये काही कसर नाही म्हणजे कोणत्या आत्म्यात कमी आहे किंवा कोणत्या आत्म्यात

राम

राम

जास्त असे नाही आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, आत्मा एक

राम

राम

नाही,अनगिणत आहे म्हणून आत्म्यांचा विस्तार खुप मोठा आहे.त्या आत्म्यांमध्ये

राम

राम

कोणी उंच आत्मा आहे.म्हणजे मायेच्या सुखाने भरपूर आहे,तर कोणी निच आत्मा

राम

राम

आहे.म्हणजे काळाच्या दुःखाने भरपूर आहे.अशा अनंत आत्म्यांचा विस्तार आहे.

राम

राम

सतस्वरूप ब्रम्हज्ञान दृष्टीने समजा जसे द्रव्य म्हणजे सोने असते त्याच्याने त्या

राम

राम

सोन्याच्या त-हेत-हेच्या शरीरावर घालण्याच्या वस्तु बनतात व त्या वस्तुची वेग-वेगळी

राम

राम

किंमत असते.असा हा आत्मा ब्रम्हस्वरूप होता.परंतु मायेच्या कर्मांमुळे कमी जास्त

राम

राम

सुख दुःखवाला बनला आहे.जसे धातु पासुन अनेक वस्तु बनतात परंतु प्रत्येक वस्तुची

राम

राम

किंमत त्याचा फळा अनुरूप राहत असते.असेच हे सर्व आत्मा निर्मल जीव ब्रम्ह

राम

राम

होता.तेथून तो सुखाच्या आशेने निघाला त्या आत्म्यांचा हा भारी विस्तार आहे.

राम

राम

सतस्वरूप ब्रम्हला कोणाशी वैर नाही.कोणाशी भाव कुभाव नाही किंवा कोणाशी हेत

राम

राम

म्हणजे प्रीति नाही.तो कोणाला तारत नाही किंवा कोणाला मारत नाही.जसे शेतात

राम

राम

पिक शेतकऱ्याच्या भाग्याने उगते.(काही)शेतकरी कमी मेहनत करतात व शेतकरी

राम

राम

त-हेत-हेने वेगवेगळी मेहनत करतात.परंतु पावसाचे पाणी व बीज सर्व शेतकरी एक

राम

राम

सारखेच टाकतात.त्याच्यात कोणी शेतकरी हलके किंवा कोणी शेतकरी भारी टाकतो

राम

राम

असे होत नाही.असाच कर्ता राम सर्व आत्म्यांमध्ये एक सारखा आहे.कोणी कमी

राम

जास्त नाही.ह्या आत्मा त्रिगुणी मायेचे वेग-वेगळे कर्म करतात.कोणी आत्मा स्वर्गादिकचे

कर्म करतात व कोणी(काही)आत्मा नर्कादिकचे कर्म करतात.त्यांच्यावर भारी दुःख

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पडतात.असेच वृक्षाची छया बरोबर खाली येईल तर त्याला वृक्षाचे सुख मिळेल व
राम सुर्याचा ताप लागणार नाही व जो जीव वृक्षाच्या खाली न येता वृक्षापासून दूर उभा
राम राहिल त्याच्यावर सुर्याची मोठी तपन पडेल.(सूर्याचा मोठा ताप पडेल)आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज महाराज सांगतात की,धर्म व कर्म ही याचप्रकारे जीवासोबत प्रगट
राम झाले जे जीव निचकर्म करुन नरकाचा रस्ता पकडतात ते नरकीय दुःख भोगतील व
राम जो आत्मा मोक्षाची भक्ती करेल तो मोक्षाचे सुख भोगेल. ॥१॥

राम गेब की बात अचाण अचुक हे ॥ हुवे आगलो अंस आंकुर होई ॥

राम गाडीयो द्रब नर पावियो पार बिन ॥ तुरत बोहो काज नर करे कोई ॥

राम आगली पाछली आण के प्रगटे ॥ जीव ईण हात सें तका कीवी ॥

राम देव पद रिझ अवतार सब बिसन रे ॥ साज कोई धरम यां रीत लीवी ॥

राम रीत आ बिध अेनाण सो देखिये ॥ आगली यहाँ अब वहाँ होई ॥

राम दास सुखराम कहे नाँव आराध में ॥ ढील अर ढालमा करो कोई ॥२॥

राम गेब म्हणजे परमात्म्याची गोष्ट अचानक अचूक आहे.जो जसा करेल तसे सुख दुःख
राम प्राप्त करेल.याच्यात काही फेरफार नाही.कोणामध्ये पूर्वीचा मोक्षाचा अंग संचित
राम आहे.त्याला लगेच मोक्षाचे सुख मिळतील.ज्याच्यात पूर्वीचा मोक्षाचा अंश जराही संचित
राम नाही त्याच्यात लगेच मोक्षाचे सुख प्रगट होणार नाही.परमात्मा अचाण आहे,अचुक
राम आहे.त्याच्यात काही कसर राहत नाही.जसे गाडलेले धन कोण्या मनुष्याला प्राप्त झाले
राम तर तो मनुष्य त्याचे धन असल्या कारणाने लगेच अनेक काम करुन घेईल.परंतु
राम ज्याला गाडलेले धन मिळाले नाही तो मनुष्य एक ही काम करू शकणार नाही. याच
राम प्रकारे आधीची मोक्षाची भक्ती संचित असेल तर लवकरच मोक्षाचे सुख मिळतील व
राम भक्ती जराही संचित नसेल तर मोक्षाचे सुख जराही मिळणार नाही.रामजीच्या घरी
राम जराही कसर राहत नाही.जीवाची आधीची भक्ती संचित असेल तर मी लगेच प्रगट
राम होईल व आत्म्याने नव्याने भक्ती केली तर जेव्हापासून भक्ती केली.तेव्हापासून प्रगट
राम होईल.याचप्रकारे भक्ती प्रगट होण्यात कोणती कसर पडत नाही. ॥२॥

राम आगले पूर सूं बेग अब प्रगटे ॥ अब की आगले जुग माही ॥

राम होय हुँसियार नर कसर मा राखजो । रती जो मुंग नही अेळ जाव ही ॥

राम खेत मे जाय नर नेक सो काम करे ॥ देणगी सेर कहुँ पाव दिया ॥

राम झाड झटकाय सब खेत सुळ जावियो ॥ मुजरे दाम सो दाम लिया ॥

राम चाकरी करत कौ बरस चड जात हे ॥ अेक कौ मास का मास लेवे ॥

राम आवती साल सब भूप चूकावसी ॥ सब को दाम सो दाम देवे ॥

राम खून बे-चाकरी पाडसी बिचमे ॥ दिन को दिन नही पलक छाणे ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दास सुखराम कहे रटे निजनांव रे ।राम महाराज सो सरब जाणे ॥३॥

राम जसा पहिले पाऊस येऊन पूर आलेला असला,तर मागाहून थोड्याशा पाण्यानेही

राम लवकरच पूर येऊन जातो,परंतु पहिले पूर आलेला नसला,तर आता आलेले पाणी

राम फारसे जमीनीतच जाते,म्हणून पूर कमी येतो,जरी पहिला पूर आलेला नसला व आतां

राम पूर आला आहे,याच्याने तर पूढे दुसऱ्या खेपेस,थोडे पाणी आले तरी पूर येऊन जाईल.

राम (असेच पूर्विचे कर्म संचय असले तर,या जन्मात थोड्यानेच भक्ति प्रगट होऊन जाईल,

राम परंतु पुर्विचे चांगले कर्म संचय नसल्यास या जन्मांत तरी करा,म्हणजे पुढे लवकरच

राम भक्ति प्रगट होईल.)या करीता सर्व मनुष्य हुषार होऊन(भक्ति करण्यात)काही कसर

राम ठेऊ नका. (चांगले कर्म कराल तर पुढच्या जन्मी तरी फायदा होईल,तुमचे केलेले

राम एक रतिभर किंवा मुंगाच्या दाण्याइतकेही वाया जाणार नाही.कोणीही मजूर)मनुष्य

राम (कोणाच्याही)शेतात जाऊन थोडेसे काम करेल तर,त्या मजूरास शेतकरी त्याचे काम

राम पाहून,त्याची मजूरी शेर किंवा पावशेर त्या दिवशीची त्याच दिवशी देऊन टाकतो व

राम कोणी मजूर सर्व शेताचा माल गोळा करून झाडून झटकून,सर्व शेताचा माल साफ

राम करून देतो,तर त्यास त्याची मजूरी दररोज न देता,त्याच्या सर्व मजूरीचा मोबदला

राम पैसा न पैसा दाम त्यास शेवटी देईल,करीता त्याने(थोडेशे काम करणाऱ्यास त्या

राम दिवशी शेर किंवा पावशेर मजूरी दिलेली पाहून,हमेशा काम करणाऱ्याने असे पाहू नये

राम की,यास तर आजचे आज देऊन दिले व मला काहीच दिले नाही असे समजू नये.जो

राम शेतातील माल गोळा करण्याचे पुरे काम करेल, त्यास इखट्टेच मिळून जाईल.असेच

राम थोडीशी भक्ति करणाऱ्यास तूर्त काहीना काही फायदा मिळून जातो,त्यास तूर्त फायदा

राम मिळालेला पाहून,हमेशा भक्ति करणाराने उदास होऊ नये की,यास तर लवकर फायदा

राम होऊन गेला व मला झाला नाही.जसे सर्व शेताचा माल गोळा करणाऱ्यास दररोज न

राम मिळता इखट्टेच मिळत असते,त्याचप्रमाणे भक्ति करणाऱ्यासही, त्याची भक्ति संचय

राम झालेलीचा,इखट्टाच मोबदला पुढे मिळून जाईल.)जसे कोणी कोणाची (धन्याची)

राम चाकरी करतां करतां,सालभरची नौकरी मालकाच्या येथे जमा होऊन जाते. (नौकरी

राम चढून जाते)व एक नौकर आपल्या महिन्याच्या महिन्या नौकरीचे पैसे उचलून घेतो,

राम साल भरले म्हणजे राजा,त्याचे रुपये हिशोबाने चुकते करील,सर्व पैसान् पैसा चुकते

राम देऊन देईल.(सालभर नौकरी करणेवाल्यास इखट्टे रुपये मिळालेले पाहून,महिन्याच्या

राम महिन्या पगार घेणारा म्हणेल की,याला तर इतके रुपये भेटले,मला काहीच रुपये भेटले

राम नाही असा म्हणेल,अरे तूं तर वरच्या वर रुपये उचलून घेतले,तुझे शिल्लक काहीच

राम राहिले नाही,म्हणून आता तुला कसे मिळणार,असेच ज्यांनी सकाम भक्ति करून

राम (कामने साठी भक्ति करून)फळ पूर्विच मागून घेतले, त्यास पुढे मोक्ष कोटून मिळणार,

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मोक्ष तर ज्यांनी निष्काम भक्ति करुन,पूर्वि काहीच मागितले नाही त्यासच मिळेल,
राम ज्यांनी फळ मिळण्यासाठी भक्ति केली व फळ मागून घेतले,त्याचे शिल्लक काहीच
राम राहिले नाही व तो (सकाम भक्ति करणारा)मोक्ष चाहील,तर त्यास मोक्ष कसा मिळेल)
राम व कोणीही चाकरी करण्यांत कोणी काही गुन्हा करेल किंवा चाकरी केल्याशिवाय
राम दिवस पडीत करेल,तर त्या मालकासी काहीच लपून नाही,दिवसाचे दिवस व पळभरही
राम त्याच्यासी लपून रहात नाही.(त्याच्या येथे सर्व हजेरी बरोबर मांडली आहे.)सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज म्हणतात,कोणी या निजनांवाचे रटण करेल तर,त्याचे राम नामाचे
राम रटण करणे,रामजी महाराज सर्व जाणतात. ॥३॥

साखी ॥

सुखिया बाय असाड की ॥ चाम सोवनी जाय ॥

जो बेठा हळ छोडके ॥ वे काती मे पिस्ताय ॥१॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात आषाढ महिन्यात जे किसान आपल्या शेतात बी पेरत नाही.त्याचे सोन्या सारखे दिवस व्यर्थ जावून राहिलेत. ॥१॥

कातीमे सुखरामजी ॥ खुसी हुवे नर लोय ॥

जेट असाडां दोडीया ॥ जाँ का अे फल जोय ॥२॥

असे शेतकरी जे नांगर सोडून बेकारच्या गोष्टी करण्यात बसलेले राहतात आणि कार्तिक महिन्यात पश्चाताप करतात व दुःखी होतात.त्यातील काही शेतकरी कार्तिक महिन्यात खुप खुश होतात जे जेष्ठ व आषाढ महिन्यात धावून धावून शेती करतात त्यांना हे फळ लागते. ॥२॥

आगे कुछ कियो नही ॥ अब कुछ कियो न जाय ॥

ओ तोटो सुखराम केहे ॥ आगो लग घर मांय ॥३॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात आषाढमध्ये काही केले नाही व आता करु इच्छीतो.परंतु वेळ निघून गेल्या कारणाने काही होत नाही.याप्रकारे तोटा(नुकसान) मागच्या मागे लागलेले असते.(राहते)॥३॥

करणी करसण जिमतां ॥ जे कसर रे जाय ॥

तो भुँचे सुखराम के ॥ ज्याँ त्याँ आगे आय ॥४॥

जसे करणी करण्यात म्हणजे शेतीची मशागत करण्यात काही कसर ठेवेल ती त्याला पुढे पुढे येवून त्रास देईल किंवा खाण्यात काही कसर ठेवेल म्हणजे अर्ध भोजन करेल त्याला लगेच भुक लागेल आणि ती भुक त्याला दिवसभर सतवेल.याचप्रकारे मोक्षाची भक्ती करण्यात कसर ठेवेल तर पुढे मोक्षात पोहचण्यास बिना कामाची म्हणवेल. ॥४॥

सुखिया नर तन पाय के ॥ भजो न सिरजणहार ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पिस्तावेगो प्राणीया ॥ अंत काळ कीबार ॥५॥ राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात ज्यांना मनुष्य शरीर मिळाले आणि राम शिरजनहार परमात्म्याचे म्हणजे मनुष्य देह देणाऱ्या कर्तारचे भजन केले नाही ते सर्व राम पाणी अंतकाळी पस्तावतील.ज्यांनी ज्यांनी मनुष्य देहात कर्तारचे म्हणजे रमता रामाचे राम म्हणजे हरचे स्मरण केले नाही ते सर्व मृत्युलोकात सर्व आत्मा व देवलोकातील सर्व राम देव आत्मा हरची भक्ती करणे भुलल्यावर सर्व पस्तावतील. ॥५॥ राम

राम मरत लोक मे मानवी ॥ देव लोक मे देव ॥ राम

राम सुखिया सब पिस्तावसी ॥ भूला हर की सेव ॥६॥ राम

राम जीवाने या हाताने आधी जे केले त्यांना देव पदवी,रामचंद्रासारखी अवताराची पदवी, राम विष्णुची पदवी आधी सर्व साधुन सर्व मिळाली आहे.हे सर्वांना दिसत आहे.यांच्या राम सारखे रामनाम जो साधेल त्याला उंच कोटीची मोक्षाची भक्ती मिळेल याची रीत ही राम अशी आहे.रीतची निशाणी याप्रकारची समजून घ्या.म्हणजे आधी केलेले नामस्मरण राम आता मिळून जाईल.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले,याकरीता रामनाम राम स्मरण करण्यास कोणी ही जराही ढील ढाल करू नका.जसे नदीला पुर येतो.या राम नदीला आधी पुर आला असेल तर आता थोड्याशा पावसाने पुर येवून जाईल. नदीला राम आधी पुर नाही आला तर तो आता जो पाऊस होईल त्या पावसाने आलेले पाणी पुर राम न येता जमिनीत मुरुन जाईल.या तऱ्हेने आधीची भक्ती असेल तर या जन्मात थोडे राम ही भजन कराल तर ते भजन देहात प्रगट होवून जाईल.परंतु आधीची भक्ती नसेल राम तर या जन्माचे भजन पुढच्या जन्मात प्रगट होईल.म्हणून हुशार होवून जराही कसर न राम ठेवता स्मरण करा. ॥५॥ ॥ इति संचत को अंग संपूरण ॥ राम

राम